

ІНФОРМАЦІЙНА ДОВІДКА
про нові законодавчі та інші нормативно-правові акти України
за серпень 2015 року

Укази Президента України:

1. Указ Президента України

від 17.08.2015 №476/2015

Про зміну у складі Ради з питань судової реформи

Указом Президента України №476/2015 від 17 серпня 2015 року внесено зміни до статті 1 Указу Президента України від 27 жовтня 2014 року №826/2014 "Питання Ради з питань судової реформи", яким введено до персонального складу Ради з питань судової реформи БЕНЕДИСЮКА Ігоря Михайловича - Голову Вищої ради юстиції, суддю Вищого господарського суду України (за згодою).

2. Указ Президента України

від 25.08.2015 №501/2015

Про затвердження Національної стратегії у сфері прав людини

Указом Президента України №501/2015 від 25 серпня 2015 року затверджено Національну стратегію у сфері прав людини.

Прийняття Національної стратегії у сфері прав людини (далі - Стратегія) зумовлено необхідністю вдосконалення діяльності держави щодо утвердження та забезпечення прав і свобод людини, створення дієвого механізму захисту в Україні прав і свобод людини, вирішення системних проблем у зазначеній сфері.

Метою реалізації Стратегії є забезпечення пріоритетності прав і свобод людини як визначального чинника під час визначення державної політики, прийняття рішень органами державної влади та органами місцевого самоврядування.

Результатом виконання Стратегії має стати запровадження системного підходу до виконання завдань та забезпечення узгодженості дій органів державної влади та органів місцевого самоврядування у сфері прав і свобод людини, створення в Україні ефективного (доступного, зрозумілого, передбачуваного) механізму реалізації та захисту прав і свобод людини.

Стратегія включає наступні стратегічні напрями:

- забезпечення права на життя
- протидія катуванням, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує гідність, поводженню чи покаранню
- забезпечення права на свободу та особисту недоторканність
- забезпечення права на справедливий суд
- забезпечення свободи думки і слова, вираження поглядів і переконань, доступу до інформації та вільного розвитку особистості
- забезпечення свободи мирних зібрань та об'єднань

- забезпечення права на участь в управлінні державними справами та у виборах

- попередження та протидія дискримінації
- забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків
- протидія гендерному насильству, торгівлі людьми та рабству
- протидія домашньому насильству
- забезпечення прав корінних народів і національних меншин
- забезпечення права на працю та соціальний захист
- забезпечення права на охорону здоров'я
- створення умов для розвитку підприємницької діяльності
- забезпечення права на освіту
- забезпечення права на приватність
- забезпечення прав дитини
- забезпечення прав біженців та осіб, які потребують додаткового захисту, а також іноземців та осіб без громадянства, які на законних підставах перебувають в Україні
- забезпечення прав учасників антитерористичної операції
- захист прав внутрішньо переміщених осіб
- ужиття необхідних заходів для захисту прав осіб, які проживають на тимчасово окупованій території України
- забезпечення прав громадян України, які проживають у населених пунктах Донецької і Луганської областей, на території яких органи державної влади тимчасово не здійснюють або здійснюють не в повному обсязі свої повноваження
- звільнення заручників та відновлення їхніх прав
- підвищення рівня обізнаності у сфері прав людини.

Крім того, Президент України цим Указом зобов'язав Кабінет Міністрів України розробити із залученням представників органів державної влади, органів місцевого самоврядування, інститутів громадянського суспільства, провідних вітчизняних учених і міжнародних експертів та затвердити у тримісячний строк План дій щодо реалізації Національної стратегії у сфері прав людини на період до 2020 року, передбачати під час розроблення проектів законів про Державний бюджет України на відповідний рік кошти, необхідні для фінансування виконання Плану дій.

Указ набрав чинності з дня його опублікування (опубліковано в газеті "Урядовий кур'єр" 02.09.2015).

Постанови Кабінету Міністрів України:

1. Постанова Кабінету Міністрів України

від 05.08.2015 № 552

Деякі питання організації фінансового моніторингу

Кабінет Міністрів України постановою №552 від 5 серпня 2015 року відповідно до пункту 1 частини другої статті 6, частини першої статті 12, статті 13, частини п'ятої статті 18 Закону України "Про запобігання та протидію

легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення" затвердив:

1. Порядок подання інформації для взяття на облік (зняття з обліку) суб'єктів первинного фінансового моніторингу, виявлення та реєстрації, а також подання суб'єктами первинного фінансового моніторингу Державній службі фінансового моніторингу інформації про фінансові операції, що підлягають фінансовому моніторингу, іншої інформації, що може бути пов'язана з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванням тероризму чи фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення.

У цьому Порядку визначено механізм подання суб'єктами первинного фінансового моніторингу (далі - суб'єкти) до Держфінмоніторингу відповідно до Закону України "Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення" (далі - Закон) інформації, необхідної для взяття їх на облік як суб'єктів та зняття з обліку, а також виявлення, реєстрації, подання суб'єктами Держфінмоніторингу інформації про фінансові операції, що підлягають фінансовому моніторингу, іншої інформації, що може бути пов'язана з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванням тероризму чи фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення.

Дія цього Порядку поширюється на всіх суб'єктів та їх відокремлені підрозділи (крім суб'єктів, щодо яких Національний банк відповідно до статті 14 Закону виконує функції з державного регулювання і нагляду).

Зокрема, Порядком визначено, що до реєстру вноситься інформація про проведення або спробу проведення фінансових операцій:

що підлягають обов'язковому фінансовому моніторингу відповідно до статті 15 Закону;

що підлягають внутрішньому фінансовому моніторингу відповідно до статті 16 Закону;

у проведенні яких суб'єкт відмовив у випадках, визначених статтею 10 Закону;

стосовно яких є достатні підстави підозрювати, що вони пов'язані, стосуються або призначені для фінансування терористичної діяльності, терористичних актів чи терористичних організацій та організацій або осіб, до яких застосовані міжнародні санкції;

стосовно яких є достатні підстави підозрювати, що вони пов'язані, стосуються або призначені для фінансування розповсюдження зброї масового знищення;

проведення яких суб'єкт зупинив у зв'язку з тим, що вони підлягають фінансовому моніторингу;

проведення яких суб'єкт зупинив у зв'язку з тим, що зарахування чи списання коштів здійснюється в результаті дій, які містять ознаки злочину, визначеного Кримінальним кодексом України;

проведення яких суб'єкт зупинив у зв'язку з тим, що їх учасниками або вигодоодержувачами є особи, які включені до переліку осіб, пов'язаних з провадженням терористичної діяльності або стосовно яких застосовані міжнародні санкції;

проведення яких зупинено за рішенням Держфінмоніторингу, прийнятим з метою зупинення видаткових операцій;

проведення яких зупинено за дорученням Держфінмоніторингу, прийнятим з метою задоволення запиту уповноваженого органу іноземної держави;

стосовно яких суб'єкт отримав від Держфінмоніторингу запит щодо подання інформації про відстеження (проведення моніторингу) фінансових операцій.

Пунктом 13 цього Порядку визначено перелік відомостей, що вносяться до реєстру.

2. Порядок ведення Державною службою фінансового моніторингу обліку інформації про фінансові операції, що підлягають фінансовому моніторингу.

У цьому Порядку визначено механізм ведення Держфінмоніторингом обліку інформації про фінансові операції, що стали об'єктом фінансового моніторингу, поданої суб'єктом первинного фінансового моніторингу (його відокремленим підрозділом) відповідно до Закону.

Зокрема, визначено, що інформація про фінансову операцію береться на облік шляхом її внесення до Єдиної державної інформаційної системи у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення.

У разі надходження неналежним чином оформленого або поданого повідомлення про фінансову операцію Держфінмоніторинг відмовляє у взятті на облік такої інформації. Після взяття (відмови у взятті) на облік інформації про фінансову операцію Держфінмоніторинг протягом трьох робочих днів повідомляє про це суб'єкту, який подав таку інформацію.

Інформація про фінансову операцію та про її облік зберігається Держфінмоніторингом не менш як п'ять років. Інформація про фінансову операцію, строк зберігання якої закінчився, знищується.

3. Порядок ведення Державною службою фінансового моніторингу обліку суб'єктів первинного фінансового моніторингу.

У цьому Порядку, зокрема визначено, що взяття суб'єкта на облік Держфінмоніторингом здійснюється на підставі інформації, поданої ним в установленому порядку та внесеної до Єдиної системи.

Держфінмоніторинг знімає суб'єкта з обліку на підставі:

звернення суб'єкта у разі припинення ним діяльності;

звернення суб'єкта державного фінансового моніторингу про припинення відповідної діяльності суб'єкта, за яким він здійснює функції з державного регулювання і нагляду (зокрема у разі анулювання ліцензій (дозволів));

інформації відповідних органів державної реєстрації про скасування державної реєстрації (для юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців) чи про державну реєстрацію смерті (для фізичних осіб).

Крім цього, постанову Кабінету Міністрів України від 25 серпня 2010 р. N 747 "Деякі питання організації фінансового моніторингу" визнано такою, що втратила чинність.

Постанова набрала чинність з дня опублікування (опубліковано в Офіційному віснику України 21.08.2015 N 64).

2. Постанова Кабінету Міністрів України від 12.08.2015 № 582

Про визнання такою, що втратила чинність, постанови Ради Міністрів Української РСР від 3 червня 1986 р. № 208

Кабінет Міністрів України постановою №582 від 12 серпня 2015 року визнав такою, що втратила чинність, постанову Ради Міністрів Української РСР від 3 червня 1986 року № 208 "Про затвердження Примірного положення про гуртожитки" щодо порядку надання жилої площі в гуртожитках підприємств, установ, організацій, користування цими гуртожитками та їх утримання.

Постанова набрала чинність з дня опублікування (опубліковано в газеті "Урядовий кур'єр" 19.08.2015).

3. Постанова Кабінету Міністрів України від 19.08.2015 № 607

Про затвердження Технічного регламенту щодо пляшок, які використовуються як мірні ємності

Кабінет Міністрів України постановою №607 від 19 серпня 2015 року відповідно до статті 5 Закону України "Про технічні регламенти та оцінку відповідності" затвердив Технічний регламент щодо пляшок, які використовуються як мірні ємності .

Зазначено, що дія цього Технічного регламенту поширюється на ємності, що виготовлені із скла або іншої речовини, яка має такі характеристики жорсткості та стабільності, що забезпечують їй такі самі, як у скла метрологічні властивості, а також:

закупорюються або сконструйовані таким чином, щоб закупорюватися, та призначені для зберігання, транспортування або доставки рідини;

мають номінальну місткість від 0,05 до 5 літрів включно;

мають метрологічні характеристики, характеристики, пов'язані з конструкцією та аналогічністю процесу виготовлення, які дають змогу використовувати їх як мірні ємності (у разі, коли їх наповнюють до встановленого рівня або визначеного відсотка їх повної місткості, їх вміст може бути виміряний з достатньою точністю).

Такі ємності є засобами вимірювальної техніки і називаються мірними пляшками.

Крім того, у додатках 1 і 2 Технічного регламенту зазначено вимоги, яким підлягають мірні пляшки при здійсненні метрологічного нагляду.

Маркування мірних пляшок, які відповідають вимогам цього Технічного регламенту, здійснюється з використанням знака відповідності мірної пляшки, форму якого наведено у додатку 3.

Таблиця відповідності положень Директиви Ради Європейських Співтовариств N 75/107/ЄЕС від 19 грудня 1974 р. щодо наближення законодавства держав-членів стосовно пляшок, які використовуються як мірні ємності, та цього Технічного регламенту наведена у додатку 4.

Постанова набирає чинності через шість місяців з дня її опублікування, але не раніше набрання чинності Законом України від 15 січня 2015 р. N 124-VIII "Про технічні регламенти та оцінку відповідності", який набере чинності 10 лютого 2016 року.

4. Постанова Кабінету Міністрів України від 19.08.2015 № 671

Деякі питання діяльності органів державного архітектурно-будівельного контролю

Кабінет Міністрів України постановою №671 від 19 серпня 2015 року затвердив Примірне положення про органи державного архітектурно-будівельного контролю.

Крім того, Уряд установив, що:

органи державного архітектурно-будівельного контролю є правонаступниками прав та обов'язків Державної архітектурно-будівельної інспекції щодо здійснення переданих повноважень відповідно до Закону України "Про регулювання містобудівної діяльності";

до завершення здійснення заходів з утворення органів державного архітектурно-будівельного контролю в Київській та Севастопольській міських державних адміністраціях та сільських, селищних, міських радах або визначення структурних підрозділів місцевих державних адміністрацій, виконавчих органів сільських, селищних, міських рад, на які покладаються повноваження, визначені Законом України "Про регулювання містобудівної діяльності", а також затвердження актів спільної комісії такі повноваження здійснює Державна архітектурно-будівельна інспекція.

Зокрема, в постанові зазначено, що орган державного архітектурно-будівельного контролю утворюється як структурний підрозділ Київської та Севастопольської міськдержадміністрації та як виконавчий орган сільської, селищної, міської ради (далі - орган держархбудконтролю).

Орган держархбудконтролю з питань здійснення повноважень, передбачених Законом України "Про регулювання містобудівної діяльності", є підконтрольним Держархбудінспекції.

Основним завданням органу держархбудконтролю є здійснення відповідно до закону державного архітектурно-будівельного контролю, виконання дозвільних та реєстраційних функцій у сфері містобудівної діяльності.

Орган держархбудконтролю відповідно до покладених на нього завдань:

1) надає, отримує, реєструє, повертає документи, що дають право на виконання підготовчих та будівельних робіт, відмовляє у видачі таких документів, анулює їх, скасовує їх реєстрацію;

2) приймає в експлуатацію закінчені будівництвом об'єкти (видає сертифікати, реєструє декларації про готовність об'єкта до експлуатації та повертає такі декларації на доопрацювання для усунення виявлених недоліків);

3) подає Держархбудінспекції інформацію, необхідну для внесення даних до єдиного реєстру документів, що дають право на виконання підготовчих та будівельних робіт і засвідчують прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів, відомостей про повернення на доопрацювання, відмову у видачі, скасування та анулювання зазначених документів;

4) здійснює державний архітектурно-будівельний контроль за дотриманням вимог законодавства у сфері містобудівної діяльності, будівельних норм, державних стандартів і правил, положень містобудівної документації всіх рівнів, вихідних даних для проектування об'єктів містобудування, проектної документації щодо об'єктів, розташованих у межах відповідних населених пунктів;

5) здійснює контроль за виконанням законних вимог (приписів) посадових осіб органів держархбудконтролю;

6) розглядає відповідно до закону справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушенням вимог законодавства, будівельних норм, державних стандартів і правил під час будівництва, порушенням законодавства під час планування та забудови територій та невиконанням законних вимог (приписів) посадових осіб органів держархбудконтролю;

7) розглядає відповідно до закону справи про правопорушення у сфері містобудівної діяльності із прийняттям відповідних рішень;

8) здійснює інші повноваження, визначені законом.

Постанова набрала чинність з дня опублікування (опубліковано в газеті "Урядовий кур'єр" 10.09.2015).

5. Постанова Кабінету Міністрів України від 19.08.2015 № 698

Про затвердження Порядку здійснення державного архітектурно-будівельного нагляду

Кабінет Міністрів України постановою №698 від 19 серпня 2015 року відповідно до частини другої статті 41 Закону України "Про регулювання містобудівної діяльності" затвердив Порядок здійснення державного архітектурно-будівельного нагляду.

Порядком визначено, що нагляд здійснюється Держархбудінспекцією через головних інспекторів будівельного нагляду в Автономній Республіці Крим, областях, мм. Києві і Севастополі (далі - головні інспектори будівельного нагляду) шляхом проведення планових, позапланових, документальних і камеральних перевірок.

Перевірки проводяться головним інспектором будівельного нагляду або кількома головними інспекторами будівельного нагляду.

Основними завданнями нагляду є:

1) виявлення, припинення та запобігання порушенню уповноваженими органами містобудування та архітектури, визначеними відповідно до статті 13 Закону України "Про архітектурну діяльність", органами державного архітектурно-будівельного контролю, визначеними відповідно до статті 6 Закону України "Про регулювання містобудівної діяльності", іншими органами, що здійснюють контроль у сфері містобудівної діяльності (далі - об'єкти нагляду), вимог законодавства у сфері містобудівної діяльності, будівельних норм, державних стандартів і правил під час провадження ними містобудівної діяльності;

2) скасування чи зупинення дії рішень, прийнятих з порушенням вимог містобудівного законодавства об'єктами нагляду, зокрема щодо документів, які дають право на виконання підготовчих та будівельних робіт і засвідчують прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів, про повернення на доопрацювання, відмову у видачі, скасування або анулювання зазначених документів;

3) притягнення посадових осіб об'єктів нагляду до відповідальності відповідно до закону.

Порядок встановлює права головних інспекторів будівельного нагляду у разі виявлення порушень вимог законодавства у сфері містобудівної діяльності, вчинених об'єктами нагляду, зокрема:

- видавати обов'язкові до виконання об'єктами нагляду приписи про усунення порушень вимог законодавства у сфері містобудівної діяльності;

- притягати посадових осіб об'єктів нагляду до відповідальності за вчинені правопорушення відповідно до закону;

- вносити письмове подання про позбавлення посадової особи об'єкта нагляду права виконувати певні види робіт до органу, яким таке право надавалося;

- скасовувати чи зупиняти дію прийнятих об'єктами нагляду відповідно до визначених Законом України "Про регулювання містобудівної діяльності" повноважень рішень, які порушують вимоги законодавства у сфері містобудівної діяльності, з подальшим оприлюдненням такої інформації на офіційному веб-сайті Держархбудінспекції.

Також встановлює права об'єктів нагляду, зокрема:

- вимагати від головних інспекторів будівельного нагляду дотримання вимог законодавства;

- перевіряти наявність у головних інспекторів будівельного нагляду службових посвідчень, направлення на проведення перевірки;

- бути присутніми під час здійснення заходів нагляду;

- отримувати та ознайомлюватися з актом перевірки;

- подавати в письмовій формі свої пояснення, зауваження або заперечення до акта перевірки, складеного головним інспектором будівельного нагляду за результатами перевірки.

Постанова набрала чинність з дня опублікування (опубліковано в газеті "Урядовий кур'єр" 16.09.2015).

6. Постанова Кабінету Міністрів України

від 19.08.2015 № 656

Деякі питання реалізації статті 54 Закону України "Про вищу освіту"

Кабінет Міністрів України постановою №656 від 19 серпня 2015 року затвердив порядок та процедуру затвердження рішень про присвоєння вчених звань, а також зразки державних документів про присвоєння цих звань.

Уряд постановив, що в Україні визнаються дійсними та не підлягають обміну атестати, видані Міністерством освіти і науки, молоді та спорту, Вищою атестаційною комісією та, зокрема, видані атестаційними органами СРСР і Російської Федерації за рішеннями вчених рад до 1 вересня 1992 року .

Також постановою визначено загальні вимоги до осіб, що претендують на отримання звань професора, доцента та старшого дослідника.

Постанова набирає чинності з 1 січня 2016 року.

Нормативні акти міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, зареєстровані Міністерством юстиції України та інші:

1. Наказ Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України

від 27.04.2015 №84

Про затвердження Положення про гуртожитки

Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України наказом №84 від 27 квітня 2015 року затвердило Положення про гуртожитки, яке встановлює порядок надання жилої площі в гуртожитках, вселення на надану жилу площу, користування цією жилою площею та виселення з гуртожитків.

Зокрема, Положенням визначено, що гуртожиток - це спеціально споруджений або переобладнаний жилий будинок, який використовується для проживання робітників, службовців, студентів, учнів, а також інших громадян у період роботи або навчання.

Зазначено, що дія цього Положення поширюється на гуртожитки для проживання робітників, службовців, студентів, учнів, інших громадян у період роботи або навчання. Дія цього Положення поширюється також на спеціальні гуртожитки, які використовуються для тимчасового проживання осіб, які відбували покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк і потребують поліпшення житлових умов, або жила площа яких тимчасово заселена, чи яким повернути колишнє жила приміщення немає можливості, та осіб, які потребують медичної допомоги у зв'язку із захворюванням на туберкульоз.

Жилі будинки реєструються як гуртожитки у виконавчому комітеті міських (крім міст Києва та Севастополя), районних у містах рад, районних у місті Києві та Севастополі державних адміністрацій.

Визначено, що за призначенням гуртожитки поділяються на два види:

для проживання окремих осіб (жилі приміщення перебувають у користуванні кількох осіб, які не перебувають між собою в сімейних відносинах);

для проживання сімей (жилі приміщення, що складаються з однієї чи кількох кімнат, перебувають у відособленому користуванні однієї сім'ї).

У гуртожитках для проживання окремих осіб у разі потреби можуть виділятися приміщення для проживання сімей. Ці приміщення мають розташовуватися в окремих секціях гуртожитку за винятком тих, в яких передбачено один під'їзд.

У гуртожитках для проживання сімей можуть у разі потреби виділятися приміщення для проживання окремих осіб. Ці приміщення мають розташовуватися в окремих секціях гуртожитку за винятком тих, в яких передбачено один під'їзд.

Жила площа в гуртожитках надається відповідно до статті 128 Житлового кодексу Української РСР незалежно від черговості, наявності під'їзду тощо.

Жила площа в гуртожитках надається в розмірі не менше 6 квадратних метрів на одну особу.

Жила площа в гуртожитках не надається особам, які забезпечені житлом у тому самому населеному пункті, де зареєстровано гуртожиток.

Виселення з гуртожитків здійснюється відповідно до статті 132 Житлового кодексу Української РСР.

Цей наказ набирає чинності одночасно із набранням чинності постановою Кабінету Міністрів України про визнання такою, що втратила чинність, постанови Ради Міністрів Української РСР від 03 червня 1986 року N 208 "Про затвердження Примірною положення про гуртожитки", але не раніше дня його офіційного опублікування.

2. Наказ Міністерства юстиції України від 12.08.2015 №1483/5

Про внесення зміни до Інструкції з організації примусового виконання рішень

Міністерство юстиції України наказом №1483/5 від 12 серпня 2015 року затвердило зміни до Інструкції з організації примусового виконання рішень, затвердженої наказом Міністерства юстиції України від 02 квітня 2012 року № 512/5.

Зокрема, зміни внесені до першого речення підпункту 4.2.11 пункту 4.2 розділу IV, яким передбачається, що при скасуванні судом заходів забезпечення позову за завершеними виконавчими провадженнями державний виконавець відновлює виконавче провадження протягом трьох робочих днів з дня надходження рішення суду (у разі якщо завершене виконавче провадження знищено у зв'язку із закінченням строку його зберігання, державний виконавець вживає заходів щодо відновлення матеріалів виконавчого провадження за

допомогою відомостей з Єдиного державного реєстру виконавчих проваджень та інших документів, інформації, одержаних ним, у тому числі від сторін виконавчого провадження), після чого майно звільняється з-під арешту за постановою державного виконавця без винесення постанови про відкриття виконавчого провадження.

Наказ набрав чинності з дня його офіційного опублікування (опубліковано в Офіційному віснику України 01.09.2015).

3. Наказ Міністерства фінансів України від 04.08.2015 №694

Про затвердження Змін до Інструкції про службові відрядження в межах України та за кордон

Міністерство фінансів України наказом №694 від 4 серпня 2015 року затвердило зміни до Інструкції про службові відрядження в межах України та за кордон, затвердженої наказом Міністерства фінансів України від 13 березня 1998 року N 59 (у редакції наказу Міністерства фінансів України від 17 березня 2011 року N 362).

З Інструкції виключено пункт 4 розділу I згідно з яким підприємство, що відряджає працівника, здійснює реєстрацію особи, яка вибуває у відрядження, у спеціальному журналі.

Крім того, внесено зміни щодо відшкодування витрат при службових відрядженнях, якими визначено, що якщо дата на транспортному квитку не збігається з датою прибуття працівника з відрядження згідно з наказом про відрядження, з дозволу керівника підприємства береться до уваги затримка у відрядженні на вихідні або святкові й неробочі дні у разі, якщо строк перебування працівника поза місцем його постійної роботи не перевищуватиме строку відрядження, передбаченого постановою Кабінету Міністрів України від 02.02.2011 N 98.

За ці дні працівникові не відшкодовуються добові витрати, витрати на найм житлового приміщення та інші витрати (крім витрат на проїзд з місця відрядження до місця постійної роботи).

Також зазначено, що керівники підприємств (крім міністрів та керівників інших центральних органів виконавчої влади) особисто вирішують питання відшкодування своїх витрат на найм житлових приміщень, що перевищують граничні суми, затвержені постановою Кабінету Міністрів України від 02.02.2011 N 98, на проїзд у м'якому вагоні, суднами морського та річкового транспорту, повітряним транспортом за квитками 1-го класу та бізнес-класу, а також витрат на перевезення багажу понад вагу, вартість перевезення якої входить до вартості квитка.

Дозволи міністрам та керівникам інших центральних органів виконавчої влади на відшкодування зазначених витрат надаються Першим віце-прем'єр-міністром, а також віце-прем'єр-міністрами згідно з розподілом функціональних повноважень.

Наказ набрав чинності з дня його офіційного опублікування (опубліковано в Офіційному віснику України 11.09.2015).